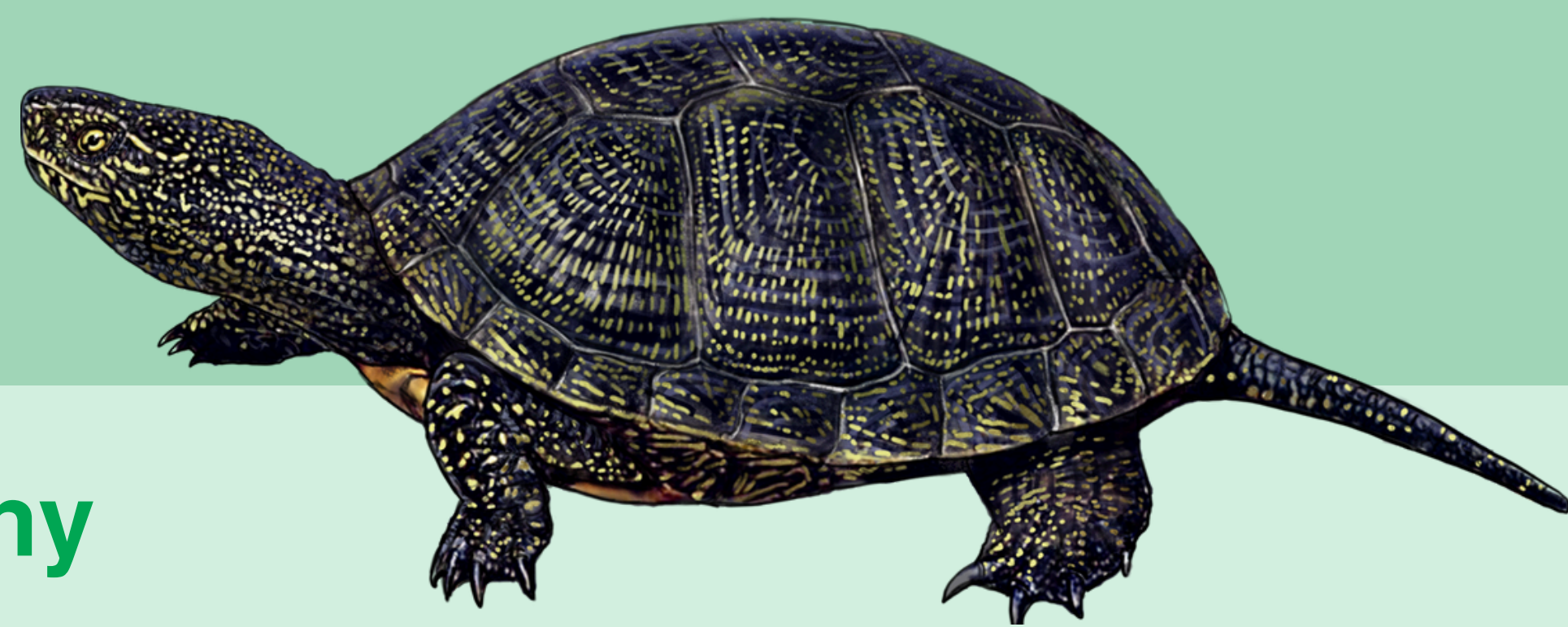

Prats de Sant Sebastià

Els Prats de Sant Sebastià són un dels últims exemples de **prats de dall de terra baixa** presents a la plana de la Selva i a Catalunya. Es tracta d'uns hàbitats seminaturals que es mantenen gràcies a la intervenció humana i alberguen una gran diversitat biològica i paisatgística.

Flora i fauna

En particular, hi podem trobar nombroses plantes que es veuen afavorides pels sòls humits i la dallada anual per a l'obtenció de farratge natural. Fora d'aquests indrets, aquests vegetals són molt més rars, com ara *Anacamptis laxiflora*, *Taraxacum raii*, *Lychnis flos-cuculi* o *Bromus racemosus*. Fins i tot, s'hi desenvolupa una orquídia híbrida, propera morfològicament a *Platanthera algeriensis*, una espècie molt rara detectada l'any 2018. Ens trobem en una **zona humida que s'inunda durant els mesos plujosos** i genera condicions ideals per al creixement de plantes palustres com ara el canyís (*Phragmites australis*) o la jonca marina (*Bolboschoenus maritimus*), i per a moltes espècies protegides d'aus i amfibis. Així mateix, hi trobem multitud d'espècies d'insectes com ara abelles, papallones i altres pol·linitzadors que juguen un paper clau per al manteniment dels equilibris naturals.

La tortuga d'estany

Aquest indret té un paper clau també en la reproducció de la tortuga d'Estany (*Emys orbicularis*), una espècie en perill d'extinció que mostra una tendència a la regressió en la majoria de la seva àrea de distribució, principalment a causa de la pèrdua de zones humides. La població que viu a la Riera Santa Maria, tanmateix, és una de les més ben conservades de la península ibèrica. A la primavera, les femelles surten de la riera i ponen entre 4 i 15 ous als prats, en un forat excavat per elles mateixes, del qual en sortiran, 2-3 mesos més tard, els nounats.

Prohibit encendre focs

Prohibit llençar escombraries

Prohibit recol·lectar plantes

Prohibida la circulació rodada fora dels camins

Gossos lligats

Les salenques

Una de les característiques que fan dels Prats de Sant Sebastià un lloc molt singular ecològicament és la **presència de sòls salabrosos**. En particular, podem observar unes clapes de vegetació de color més fosc. En aquests rodals més enfonsats, anomenats “salenques”, la salinitat és especialment elevada, molt probablement a causa de l'ascens de sals provinents d'aigües termals que no arriben a aflorar a la superfície. Aquí, curiosament, hi trobem **plantes adaptades a la presència de sal**, com ara *Puccinellia festuciformis* o *Spergularia media*, que normalment es trobarien exclusivament en la franja litoral.

Una salenca

Platanthera algeriensis (forma híbrida), *Anacamptis laxiflora*, *Lychnis flos-cuculi*, *Taraxacum raii*

Gestió dels prats de dall

Per a la correcta conservació dels prats de dall, és necessari mantenir el **règim de sega** que, per una banda, garanteix que hi hagi una selecció a favor de les espècies més característiques, que són les que sobreviuen al dall recurrent, i també evita que aquests espais oberts es vagin tancant amb bardisses. La ramaderia extensiva és compatible només puntualment amb la bona conservació dels prats. En canvi, la llaurada és totalment incompatible: **llaurar un prat de dall equival a destruir-lo**, donat que trigarà dècades en recuperar la seva biodiversitat inicial.

A 2025, els Prats de Sant Sebastià estan inclosos a l'**Inventari de Zones Humides de Catalunya** i estan protegits pel planejament urbanístic de Caldes de Malavella.